

SNI gyerekek egyéni és kiscsoportos fejlesztése

Az SNI gyerekeknek számos olyan problémájuk van, amely megnehezíti az iskolai tanulást, haladást, az iskolába való beilleszkedést.

Az egyéni vagy kiscsoportos fejlesztés során az elfogadó, motiváló közegben tevékenykedhetnek, játszhatnak, tanulhatnak, figyelembe véve egyéni adottságaikat, érdeklődési körüket. Ebben a légkörben szabadabban megnyilvánulhatnak, oldódhatnak, vagy éppen átláthatóbbá válnak a szabályok, elvárások.

A legfontosabb cél, hogy sikerélményhez jussanak, abban a támogató helyzetben, ami felmérve képességeiket, ha kell kicsi, ha kell nagyobb lépésekkel viszi őket előre. A fejlesztés középpontjában a differenciálás áll, aminek alapján a meglévő képességekből indulunk ki, felmérve a lehetőségeket. Azok a feladatok, játékos tanulási helyzetek a leghatékonyabbak, amelyek örömet okoznak. Az öröm és a siker a képességek kibontakoztatásának alapja.

Mivel a részképességzavarok alapja az érzékelés-észlelési folyamatok problémája, hangsúlyosak az ehhez kapcsolódó feladatok, játékok. Érzékszervekhez kapcsolódó feladatokkal, tevékenykedtetéssel ismerjük környezetünket, magunkat, egymást. Nagyon fontos a szemléltetés, ami végigkíséri a foglalkozásokat, ezáltal az egyes feladatok és maga a foglalkozás egésze is megmarad a gyerekek emlékezetében, ami a tanulási folyamatok alapja is. A sokoldalú szemléltetés nemcsak fenntartja az érdeklődést, hanem kreatívabbá is teszi a gyerekeket, megmutatva különböző látásmódokat.

Ezek a gyakorlatok, feladatok a diszlexia, diszgráfia, diszkalkúlia területén nyújtanak segítséget. A gondolkodási folyamatokat, a fogalmak kialakítását, a szimbólumok felismerését, az elvontabb gondolkodást fejlesztik.

A csoportos foglalkozás nemcsak az értelmi, hanem a szociális képességeket is alakítja, a csoport örömét is nyújtva. Az egyéni foglalkozások a nehezebben beilleszkedő, megközelíthető, a kortárscsoportokban kevésbé beilleszkedő gyerekeknek nyújt lehetőséget.